

LIBER SAMUELIS I

Capitulum Primum

Fuit vir unus de Ramathaimsophim, de monte Ephraim, et nomen eius Elcana, filius Ieroham, filii Eliu, filii Thohu, filii Suph, Ephrathaeus: et habuit duas uxores, nomen unum Annam, et nomen secundae Phenenna. Fueruntque Phenennae filii: Annae autem non erant liberi.

Et ascendebat vir ille de civitate sua statutis diebus, ut adoraret et sacrificaret Domino exercituum in Silo. Erant autem ibi duo filii Heli, Ophni et Phinees, sacerdotes Domini.

Venit ergo dies, et immolavit Elcana, deditque Phenennae uxori suae, et cunctis filiis eius, et filiabus partes: Annae autem dedit partem unam tristis, quia Annam diligebat. Dominus autem concluserat vulvam eius. Affligebat quoque eam aemula eius, et vehementer agebat, in tantum ut exprobraret quod Dominus conclusisset vulvam eius: sicque faciebat per singulos annos: cum redeunte tempore ascenderent ad templum Domini: et sic provocabat eam; porro illa flebat, et non capiebat cibum. Dixit ergo ei Elcana vir suus: Anna, cur fles? et quare non comedis? et quam ob rem affligitur cor tuum? numquid non ego melior tibi sum, quam decem filii?

Surrexit autem Anna postquam comederat et biberat in Silo. Et Heli sacerdote sedente super sellam ante postes templi Domini, cum esset Anna amaro animo, oravit ad Dominum, flens largiter, et votum vovit, dicens: "Domine exercituum, si respiciens videris afflictionem famulae tuae, et recordatus mei fueris, nec oblitus ancillae tuae, dederisque servae tuae sexum virilem: dabo eum Domino omnibus diebus vitae eius, et novacula non ascendet super caput eius."

Factum est autem, cum illa multiplicaret precas coram Domino, ut Heli observaret os eius. Porro Anna loquebatur in corde suo, tantumque labia illius movebantur, et vox penitus non audiebatur. Aestimavit ergo eam Heli temulentam, dixitque ei: "Usquequo ebria eris? digere paulisper vinum, quo mades."

Respondens Anna: "Nequaquam, inquit, domine mi: nam mulier infelix nimis ego sum, vinumque et omne quod inebriare potest, non bibi, sed effudi animam meam in conspectu Domini. Ne reputes ancillam tuam quasi unam de filiabus Belial: quia ex multitudine doloris, et moeroris mei

vulva, -ae: uterus
aemulus/a: homo qui contra nos sentit, qui inimico in nos animo est; hic significat Phenennam, uxorem alteram.
angere: cruciare, vexare
exprobrare = reprehendere

porro: postea, deinde

postis, -is (m): lignum, aut lapis erectus ab utroque latere portae
amarus/a/um: saporem habens dulci contrarium, asperum
largiter (adv): abunde, valde, affatim
famula = ancilla

novacula, -ae (f): culter acuta acie et ad radendum apta, qualis est tonsorius

temulentus/a/um: ebrius
usquequo = quamdiu
digere: stomacho cibos (vel potiones) exceptos per corpus distribuere alimentum causam

moeror, -oris (m) = maeror = luctus

locūta sum usque in praesēns."

Tunc Heli ait eī: "Vāde in pāce: et Deus Isrāēl det tibi petītiōnem tuam, quam rogāstī eum."

Et illa dīxit: "Utinam inveniāt ancilla tua grātiām in oculīs tuīs."

Et abiit mulier in viam suam, et comēdit, vultusque illius nōn sunt amplius in dīversa mūtātī. Et surrēxērunt māne, et adōrāvērunt cōram Dominō.

Reversīque sunt, et vēnērunt in domum suam Ramatha. Cognōvit autem Elcāna Annam uxōrem suam: et recordātus est eius Dominus. Et factum est post circulum diērum, concēpit Annā, et peperit filiū, vocāvitque nōmen eius Samuel: eō quod ā Dominō postulāset eum.

Ascendit autem vir eius Elcāna, et omnis domus eius, ut immolāret Dominō hostiam sōlemnem, et vōtum suum, et Anna nōn ascendit: dīxit enim virō suō: "Nōn vādam, dōnec ablactētur infāns, et dūcam eum, ut appāreat ante cōspectum Dominī, et maneat ibi iūgiter."

Et ait eī Elcana vir suus: "Fac quod bonum tibi vidētur, et manē dōnec ablactēs eum: precorque ut impleat Dominus verbum suum."

Mānsit ergō mulier, et lactāvit filiū suum, dōnec āmovēret eum ā lacte.

Et addūxit eum sēcum, postquam ablactāverat, in vitulīs tribus, et tribus modiīs farīnae, et amphora vīnī, et addūxit eum ad domum Dominī in Sīlō. Puer autem erat adhūc infantulus: et immolāvērunt vitulum, et obtulērunt puerum Hēlī.

Et ait Anna: "Obsecrō mī domine, vīvit anima tua domine: ego sum illa mulier, quae steī cōram tē hīc orāns Dominum. Prō puerō istō orāvī, et dedit mihi Dominus petītiōnem meam, quam postulāvī eum. Idcirco et ego commodāvī eum Dominō cūctīs diēbus, quibus fuerit commodātus Dominō."

Et adōrāvērunt ibi Dominum.

recordor, -arī, -ātus sum: in memoriam revoco, memini, reminisco, memoria teneo

sōlemnis, -is (adj): qui certīs temporibus quotanniis fit -- refertur praecipue ad rem sacram.

ablactō, -āre, -avī, -atus: (ab + lac) depellere a lacte, ab ubere matris

vitulus, -ī (m): fetus masculinus in bubulo genere

modus, -ī (m): mensura

farīna, -ae (f): pulvis ex quō panis factus est

commodō, -āre, -āvī, -ātus: dare aliquid utendum ad tempus sine mercede